

ningen af 1841 tillader dem, som i Sogne-districtet besidde 32 Tdr. Hartkorn eller der-
over, eller paa, at der skal sættes noget Andet
stedetfor, ved nemlig s. Ex. at sætte en anden
Hartkornstørrelse. Forsaavidt man derimod
vil, at foruden Besidderne af 1 Tdr. Hart-
korn eller de andre Besiddere, som Anordnin-
gen af 1841 giver Afgang til at vælge og
vælges til Sogneforstanderskabet, ogsaa de,
der ikke havde en saadan Bestidelse, og
som i Almindelighed kun svarede en høist
ubetydelig Afgift til communale Diemed,
skulle kunne tage Sæde i Sogneforstanderskabet,
saa troer jeg i Grunden ikke, at der kunde op-
naaes Meget derved, thi Interesserne med
Hensyn til Communalforvaltningen ere jo
i Grunden de samme for de større Besiddere
og for de mindre Besiddere eller de Beboere,
der uden nogen Bestidelse bidrage til Commu-
naludgifterne, men de ere stærkere og mere læ-
vende hos dem, der have Mere at udrede til
de communale Byrder, end hos dem, der kun
have en stor Ubetydelighed at yde, og de større
Besiddere ere ogsaa de, der kunne antages bedst
at have Tid til at anvende deres Kræfter til
communale Diemed, og hos hvem man kan
supponere en større Dygtighed. I en ældre
Periode kunde man maaskee sige, at der var
Noget, hvori de mindre Besidderes og navnlig
Huusmændenes Interesser vare forskellige fra
Gaardmændenes, thi Gaardmændene ere den
egentlige Hovedklasse af Medlemmer af Sog-
neforstanderskaberne efter Anordn. af 1841, og
dens Bestemmelser ere saaledes, at de aller-
mindste Gaardmænd komme med; man kunde
sige, at disses Interesser forhen i visse Maa-
der vare noget forskellige fra Huusmændenes,
fordi alt Gangdagsarbejde skulde forrettes af
Huusmændene, og Gaardmændene altsaa vare
interesserede i at gjøre saa Meget som muligt
til Gangdagsarbejde, hvorved Huusmændene
fik en større Byrde, end naar man tilveiebragte
de Fornødenheder, hvorom der var Tale, ved
Pengebidrag. Men dette er jo bortfaldet nu,
da Huusmændenes Forpligtelse til Gangdags-
arbejde er bleven lovbestemt og begrændset, saa
at det ikke staaer i noget Sogneforstanderskabs
Magt at paalægge dem mere. Da der imid-
lertid, som det synes, er en almindelig Stem-

ning her i Thinget for ogsaa at give dem,
der have mindre Bestidelse, eller dem, der slet ingen
Bestidelse have, men dog svare en Afgift til
Sognet, en Meddeelagtighed i Valgret og
Valgbarhed til Sogneforstanderskaberne, saa vil
jeg ikke have Noget derimod, men det forekom-
mer mig dog, at denne Meddeelagtighed maatte
være mere begrændset, end som her bragt i
Forslag, idet man vil, at samtlige de Beboere
af Kommunen, der svare smaa Bidrag, kunne
sammenlægge deres Bidrag, og at, naar disse
udgjøre saa Meget, som der falder paa en Td.
Hartkorn, saa kan der af dem, der svare saa
Meget, vælges een Valgmand. Deri troer jeg
ikke er den rette Forholdsmæssighed; thi det
maa bemærkes, at det, som de større Hart-
kornbesiddere og de Øvrige af dem, der svare
betydelige Bidrag til Kommunen, for en stor
Deel efter Formue og Leilighed, yde, ydes af
de Fleste eller af en ueget overveiende Deel
af noget ganske Andet end een Td. Hartkorn.
Det er Minimum; der er i alle Sogne Ad-
skillige, der eie mere end een Td. Hartkorn,
og der er Adskillige, som ogsaa maae yde til-
deels anseelige Bidrag efter Formue og Leilige-
hed; men der er ikke det forholdsmæssige An-
tal af dem, der ikke eie enten 1 Td. Hart-
korn og derover eller svare saa betydelige Bi-
drag til Kommunen, at de paa Grund deraf
kunne have ligefrem Afgang til at vælge og
vælges. En Td. Hartkorn eller hvad der er
sat lige dermed er det Minimum, der
skal give Afgang til at udvælge en Valg-
mand, og det kan altsaa meget gjerne skee, at
et ikke meget stort Antal af Beboere, der svare
nogle saa Skilling om Aaret til Kommunen,
kunne faa en betydelig Andeel i Valget,
en Andeel, som efter Forslagets øvrige
Begrændsning kunde gaae til $\frac{1}{3}$ af det
Antal, som vælges af dem, der svare
betydelige Bidrag. Det maa bemærkes, at det,
hvo der skal svare Bidrag til Kommunen,
meget beroer paa, hvad der i de forskellige
Sogneforstanderskaber er eller bliver vedtaget;
man kan endog lade Tjenestefolk svare Afgift
til Fattigvæsenet saavelsom til Skolevæsenet,
og disse kunne altsaa efter Forslaget, idetmindste
forsaavidt de ere gifte, komme i Betragtning
som Vælgere og Valgbare. Dersom Forslaget